

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 4S/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0725100771
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Machová, Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:0725100771.1

Uznesenie

V právnej veci žalobcov: 1/ Nadácia AEVIS, so sídlom Rybnícka 3951, 069 01 Snina, IČO: 17 077 265, 2/ WWF Slovensko, občianske združenie, so sídlom Medená 101/5, 811 02 Bratislava, IČO: 52 204 430, 3/ VIA IURIS, občianske združenie, so sídlom Komenského 482/21, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 00 631 213, všetci zastúpení: Mgr. Eva Kováčechová, advokátka, so sídlom Komenského 21, 974 01 Banská Bystrica, zapísaná v zozname SAK pod č. 1696, proti žalovanej: Vláda Slovenskej republiky, Úrad Vlády Slovenskej republiky, Nám. Slobody č. 1, 813 70 Bratislava, za účasti: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľudovíta Štúra 1, 821 01 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti uznesenia žalovanej č. 182 z 2. apríla 2025, takto

rozhodol:

- I. Správny súd návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 31.05.2025 **z a m i e t a**.
- II. Správny súd žalobu **odmieta**.
- III. Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Napadnuté uznesenie žalovanej

1. Žalovaná na rokovaní vlády Slovenskej republiky dňa 02.04.2025 prijala uznesenie vlády Slovenskej republiky (ďalej aj ako „vláda SR“ alebo „vláda“) č. 182 z 2. apríla 2025 k návrhu na vyhlásenie mimoriadnej situácie spôsobenej nežiaducim výskytom medveďa hnedého (*Ursus arctos*) vo vybraných okresoch Slovenskej republiky (ďalej aj ako „SR“), číslo materiálu 10483/2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým v bode A. schválila (A.1) návrh na vyhlásenie mimoriadnej situácie podľa § 8 zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 42/1994 Z. z.“) z dôvodu nežiadúceho výskytu medveďa hnedého vo vybraných okresoch SR a (A.2.) mimoriadny zásah do populácie medveďa hnedého na území SR v počte 350 jedincov na základe správy Štátnej ochrany prírody SR. V bode B. uznesenia žalovaná vyhlásila (B.1.) podľa § 8 zákona č. 42/1994 Z. z. 02.04.2025 od 14:00 hod. mimoriadnu situáciu pre spolu 55 tam vymedzených okresov SR. V bode C. žalovaná uložila ministrovi vnútra (C.1.) zabezpečiť vyhlásenie mimoriadnej situácie tam uvedeným spôsobom a (C.2.) prijať opatrenia na koordináciu a činnosť orgánov krízového riadenia. Žalovaná v bode C. zároveň uložila podpredsedovi vlády a ministrovi životného prostredia (C.3.) zabezpečiť vydávanie rozhodnutí na povolenie výnimiek zo zákazov z druhej ochrany na usmrtenie jedincov medveďa hnedého priebežne a (C.4.) prijímať opatrenia, ktoré umožnia zrušiť mimoriadnu situáciu vyhlásenú v bode B.1 v čo najkratšom čase priebežne. Posledným bodom D. žalovaná zrušila uznesenie vlády SR č. 177 z 20. marca 2024 k vyhláseniu mimoriadnej situácie spôsobenej výskytom synantropných jedincov medveďa hnedého v zastavaných územiach miest a obcí a v ich bezprostrednom okolí.

II. Správna žaloba

2. Žalobcovia sa všeobecnou správnu žalobou zainteresovanej verejnosti zo dňa 31.05.2025, doručenou Správnemu súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) dňa 01.06.2025, domáhali preskúmania zákonnosti napadnutého uznesenia v celom rozsahu a navrhli, aby správny súd napadnuté uznesenie zrušil. Zároveň v žalobe navrhli, aby správny súd podľa § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) priznal žalobe odkladný účinok.

3. Žalobcovia v žalobe označili ako ďalšieho účastníka konania Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo“), pretože predkladateľom materiálu, na podklade ktorého bolo vydané napadnuté uznesenie, bol minister životného prostredia. Zároveň z dôvodu, že napadnuté uznesenie bolo vydané na podklade správy Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky (ďalej aj „ŠOP SR“), ktorá je odbornou organizáciou ministerstva.

K aktívnej vecnej legitímácii žalobcov

4. Žalobcovia odvodzovali svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby z § 42 ods. 1 písm. a) SSP, pričom poukázali na to, že napadnuté uznesenie síce nie je výsledkom administratívneho konania, ale je opatrením vo veciach životného prostredia v súlade s ústavno-konformným a euro-konformným výkladom relevantných právnych predpisov, ktorým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia, konkrétne záujem na zachovaní priaznivého stavu populácie medveďa hnedého v jeho prirodzenom areáli, ako aj povinnosti vyplývajúce z európskeho práva v oblasti životného prostredia. V tejto súvislosti žalobcovia uviedli, že napadnuté uznesenie sa týka zásahu do ochrany chráneného živočíšneho druhu, medveďa hnedého, ktorý je chránený Smernicou Rady 92/43/EHS z 21.05.1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (ďalej aj „smernica o biotopoch“), Dohovorom o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovišť a zákonom č. 543/2002 Z. z. o ochrane a prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z. z.“) v spojení s vyhláškou ministerstva č. 170/2021 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z.

5. K postaveniu zainteresovanej verejnosti žalobcovia uviedli, že z nadačnej listiny v prípade žalobcu v 1. rade a zo stanov v prípade žalobcov v 2. a 3. rade, ktoré priložili k žalobe, vyplýva, že spĺňajú pojmové znaky zainteresovanej verejnosti, pretože účelom ich založenia, resp. cieľom je (okrem iného) ekológia, podpora a ochrana prírody a životného prostredia.

6. Žalobcovia ďalej v súvislosti s ich aktívnou legitímáciou na podanie žaloby poukázali na to, že hoci neboli účastníkmi administratívneho konania, keďže sa žiadne neuskutočnilo, musia mať ako zainteresovaná verejnosť garantovaný prístup k spravodlivosti vo veciach týkajúcich sa životného prostredia, a to v zmysle čl. 44 ods. 1 a 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), čl. 47 Charty základných práv Európskej Únie (ďalej len „Charta“), ako aj podľa čl. 9 ods. 2 a 3 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“).

7. Vo vzťahu k Aarhuskému dohovoru žalobcovia uviedli, že tento prístupom Európskej únie k nemu nadobudol povahu medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktorá má v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR prednosť pred zákonmi. Osobitne zdôraznili im vyplývajúce práva z čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, a to právo zainteresovanej verejnosti napadnúť na súde akékoľvek rozhodnutia, úkony alebo opomenutia jednotlivcov alebo orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s vnútroštátnym právom či právom Európskej Únie v oblasti životného prostredia. K priamej aplikácii čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru žalobcovia poukázali na rozsudky Súdneho dvora Európskej Únie (ďalej len „SD EÚ“) vo veci Lesoochranárske zoskupenie VLK, č. C-240/09, ďalej vo veci Protect, č. C-664/15 a Puškár, č. C-73/15, v ktorých SD EÚ potvrdil, že právo Európskej Únie (ďalej len „právo EÚ“) vyžaduje, aby vnútroštátne sudy vykladali svoje procesné pravidlá týkajúce sa prístupu k spravodlivosti v súlade s čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru a čl. 47 Charty.

8. Na základe uvedeného žalobcovia uviedli, že správny súd by mal § 42 ods. 1 písm. a) SSP aplikovať v súlade s euro-konformným výkladom v spojitosti s čl. 9 ods. 2 a 3 Aarhuského dohovoru a čl. 47 Charty a žalobcom tak priznať aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní.

K spôsobilému predmetu súdneho prieskumu

9. Žalobcovia ďalej v žalobe poukázali na to, že napadnuté uznesenie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnom konaní v zmysle SSP, a že odmietnutie, resp. zamietnutie žaloby z týchto dôvodov by predstavovalo denegatio iustitiae pre žalobcov, pretože napadnuté uznesenie nie je preskúmateľné žiadnym iným riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom. Uznesenia vlády SR nepreskúmava nikto, sú mimo akejkoľvek kontroly, podľa § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy (ďalej len „zákon č. 575/2001 Z. z.“) uznesenie vlády nepodlieha preskúmaniu súdom, ak osobitný predpis neustanovuje inak, a navyše nie je preskúmateľné ani v rámci konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy SR.

10. Podľa názoru žalobcov je pre účely správneho súdneho konania potrebné napadnuté uznesenie považovať za opatrenie podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, keďže ide o právny akt, ktorým sú alebo môžu byť dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti osôb v oblasti životného prostredia, keďže sa ním schvaľuje návrh na vyhlásenie mimoriadnej situácie podľa § 8 zákona č. 42/1994 Z. z., schvaľuje sa mimoriadny zásah do populácie medveďa hnedého na území SR v počte 350 jedincov, čo vytvára nátlak na povolujuce orgány ochrany prírody, aby skutočne vydali povolenie na udelenie výnimiek na usmrtenie schváleného počtu jedincov medveďa hnedého, vyhlasuje sa ním mimoriadna situácia pre 55 okresov SR a ukladajú sa ním povinnosti ministrom vnútra ako aj ministrom životného prostredia. Ako ďalší dôvod, pre ktorý je napadnuté uznesenie potrebné považovať za opatrenie v zmysle SSP, žalobcovia uviedli, že ide o právny akt, ktorý je v rozpore s ustanoveniami práva EÚ týkajúcimi sa životného prostredia, konkrétne so smernicou o biotopoch, a ktorý musí byť preskúmateľný súdom alebo iným nezávislým orgánom v súlade s čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru.

11. Poukazujúc na rozhodnutia SD EÚ vo veci C-873/19 a C-432/21 žalobcovia uviedli, že vylúčenie istej právnej formy aktu zo súdneho prieskumu by znemožnilo účinné uplatňovanie práv priznaných čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, o ktorom zároveň tvrdia, že ide o osobitný predpis uvedený v § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z., ktorý umožňuje preskúmateľnosť napadnutého uznesenia súdom. Z uvedeného dôvodu žalobcovia tvrdia, že uznesenia vlády nie sú vylúčené z preskúmania súdmi absolútne.

12. Žalobcovia taktiež poukázali na skutočnosť, že napadnuté uznesenie je nelegislatívnym materiálom. Zmienili, že na rokovanie žalovanej sa uznesenie predkladá v súlade s Metodickým pokynom na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády SR a v súlade so smernicou na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády SR (schválenou Uznesením vlády SR č. 512 z 13.06.2001), pričom zdôraznili, že žalovaná nedodržala postup pri príprave a schvaľovaní napadnutého uznesenia upravený uvedenou smernicou, pretože sa neuskutočnilo pripomienkové konanie s verejnosťou, hoci tak čl. 10 uvedenej smernice ustanovuje.

Žalobné body k meritu veci

13. Ďalej žalobcovia namietali, že žalovaná v danej veci rozhodovala bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci, poukazujúc pritom na zmätočnosť a nedostatočnosť podkladu pre schválenie zásahu do populácie medveďa hnedého, konkrétne listu ŠOP SR s označením „Dôvodová správa k mimoriadnemu zásahu do populácie medveďa hnedého na území Slovenskej republiky“ č. ŠOP SR/430/2025 zo dňa 31.03.2025 (ďalej len „dôvodová správa“), o ktorom sa dozvedeli na základe žiadosti o informácie v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. Podľa názoru žalobcov sa dôvodová správa obmedzuje na všeobecné a neodôvodnené konštatovania, ktoré nie sú zlučiteľné so zákonnými požiadavkami na udelenie výnimiek z ochrany medveďa hnedého ako chráneného živočícha. Neuvádza lokality ani okolnosti, za ktorých došlo k nárastu útokov medveďom hnedým a ich smrteľným následkom, ktoré sú dôvodom zásahu do populácie medveďa hnedého, bez preukázania koreluje útoky medveďov s početnosťou jeho populácie a neposkytuje žiadne odôvodnenie navrhovaného spôsobu riešenia spočívajúceho v usmrtení 350 jedincov medveďa hnedého v 55 okresoch citovaných v napadnutom uznesení.

14. V súvislosti so skutkovým stavom zisteným žalovanou, žalobcovia namietli aj jeho rozpor so skutočnosťou, spočívajúci v tom, že výpočet 55 okresov, v ktorých bola napadnutým uznesením vyhlásená mimoriadna situácia, a v ktorých by sa malo realizovať usmrtenie jedincov medveďa hnedého, nevyplýva z dôvodovej správy ŠOP SR a nezodpovedá záznamom okresných úradov, v zmysle

ktorých nedošlo na území ich okresov k problémovým stretom a ani k žiadnym škodám v súvislosti s výskytom medveďa hnedého. Jedná sa o záznamy 16 okresných úradov, ktoré získali žalobcovia formou odpovedí na žiadosti o informácie, ktoré uviedli v žalobe, a na základe ktorých dospeli k záveru, že najmenej na území 16 okresov z 55 uvedených v napadnutom uznesení je vyhlásená mimoriadna situácia a schválený zásah do populácie medveďa hnedého nepodložene, a že žalovaná postupovala pri identifikácii predmetných okresov svojvoľne.

15. Schválením zásahu do populácie medveďa hnedého podľa názoru žalobcov tiež žalovaná prekročila svoje kompetencie a obišla postup uvedený v § 40 ods. 3 písm. f) zákona č. 543/2002 Z. z., podľa ktorého žalovaná nemá žiadnu právomoc rozhodovať o udelení výnimky a o podobe konkrétneho zásahu do populácie medveďa hnedého.

16. Žalobcovia taktiež tvrdia, že v napadnutom uznesení ako ani v dôvodovej správe ŠOP SR nebolo preukázané splnenie podmienok pre schválenie zásahu do populácie medveďa hnedého vychádzajúcich z § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. a čl. 16 smernice o biotopoch, poukazujúc pritom na to, že ani vyhlásenie mimoriadnej situácie nezavaruje príslušné orgány povinnosti naplniť pri vydávaní výnimky na usmrtenie jedincov chráneného druhu podmienky stanovené uvedenými predpismi. V tejto súvislosti žalobcovia uviedli, že výnimky sa udeľujú z dôvodu výskytu konkrétneho problému alebo situácie, ktoré je potrebné riešiť, a musia sa zakladať aspoň na jednej z možností uvedených v čl. 16 písm. a) až d) alebo e) smernice o biotopoch, resp. v § 40 zákona č. 543/2002 Z. z. Zdôraznili, že k splneniu uvedenej podmienky nedošlo tým, že žalovaná napadnutým uznesením riešila nedostatočne identifikovaný problém na podklade dôvodovej správy ŠOP SR, ktorá uvádza zmätočné a nejednoznačne špecifikované dôvody zásahu do populácie medveďa hnedého, formalisticky odkazuje na ohrozenie zdravia a bezpečnosti ľudí, bez ďalšieho uvádza hrozbu hospodárskych škôd a neodôvodňuje naplnenie niektorej z možností podľa čl. 16 písm. a) až d) smernice o biotopoch.

17. Ďalšou podmienkou, na ktorej nesplnenie žalobcovia poukázali, je preukázanie neexistencie iných ekonomicky a technicky realizovateľných alternatív, resp. neexistencie uspokojivej alternatívy, ktorú podľa názoru žalobcov žalovaná vôbec neskúmala a nezaoberala sa tým, či existuje menej invazívna alternatíva pre mimoriadny zásah do populácie medveďa hnedého v počte 350 jedincov.

18. Žalobcovia ďalej poukázali na to, že pred udelením výnimky musí byť okrem už uvedených kumulatívne naplnená aj podmienka preukázania, že výnimka nemá škodlivý vplyv na zachovanie populácií dotknutého druhu v jeho prirodzenom prostredí. Podľa žalobcov žalovaná nenaplnila ani túto podmienku. Žalobcovia tiež tvrdili, že v napadnutom uznesení absentuje identifikácia konkrétneho problémového jedinca medveďa hnedého. Osobitne zdôraznili nevyhnutnosť naplnenia podmienky nezameniteľnej identifikácie dotknutého jedinca a preukázania jeho synantropizácie pri vydávaní výnimky na usmrtenie jedincov chráneného druhu. Žalobcovia sú toho názoru, že napadnuté uznesenie nerešpektuje medzinárodné záväzky, jeho vydaniu nepredchádzalo skúmanie a splnenie troch testov vyplývajúcich z čl. 16 smernice o biotopoch (t. j. splnenie troch vyššie uvedených podmienok pred udelením výnimky), čím žalovaná nepreukázala dôvody potreby usmrtenia takého počtu jedincov medveďa hnedého, ktorých odstrel vydaním napadnutého uznesenia schválila.

19. Napadnuté uznesenie žalobcovia napadli aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k čl. 16 ods. 1 písm. e) smernice o biotopoch. Podľa žalobcov uplatnenie čl. 16 písm. e) smernice o biotopoch je možné len vtedy, ak dôvod výnimky nemožno podradiť pod písmená a) až d) tohto článku a nie je ho možné využiť na zavedenie regulovaného lovu ako takého. V prípade ŠOP SR deklarovaného dôvodu zásahu do populácie medveďa hnedého, bolo pri udeľovaní výnimky podľa žalobcov potrebné postupovať v zmysle čl. 16 písm. c) smernice o biotopoch.

Návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku

20. Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby žalobcovia odôvodnili hrozbou závažných škôd na životnom prostredí a ohrozením priaznivého stavu populácie medveďa hnedého. Priznanie odkladného účinku žalobe podľa žalobcov nie je v rozpore so žiadnym verejným záujmom. Dôvodili, že na podklade napadnutého uznesenia môže dôjsť v relatívne krátkom čase k vydaniu výnimiek vedúcich k neopodstatnenému usmrteniu až 350 jedincov medveďa hnedého, ktorý je prísne chráneným druhom živočicha. Poukázali tiež na charakter a trvanie napadnutým uznesením vyhlásenej mimoriadnej

situácie na nevyhnutnú dobu, ktorý podľa názoru žalobcov môže viesť ministerstvo k vydávaniu výnimiek v rýchlom tempe a k ich následnej rýchlej realizácii. Ako dôvod priznania odkladného účinku žalobe tiež uviedli ekonomický rozmer usmrtenia 350 jedincov medveďa hnedého, keďže podľa vyhlášky ministerstva č. 170/2021 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z., je spoločenská hodnota medveďa hnedého 2 500 eur, čo by v prípade 350 jedincov predstavovalo sumu 875 000 eur.

III. Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

21. Žalovaná sa k žalobe a k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vyjadrila podaním zo dňa 12.09.2025. Žalovaná je názoru, že žaloba je neprípustná, pretože uznesenia vlády SR sú vylúčené z preskúmania správnym súdom. V tejto súvislosti poukázala na § 7 písm. h) SSP, podľa ktorého správne sudy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis, s uvedením, že týmto osobitným predpisom je zákon č. 575/2001 Z. z., ktorý v § 1aa ustanovuje, že uznesenia vlády nepodliehajú preskúmaniu súdom, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Žalovaná taktiež poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/16/2021 zo dňa 17.01.2021, sp. zn. 2S/78/2021 zo dňa 16.04.2021 a sp. zn. 5S/86/2021 21.09.2021, v ktorých krajský súd totožne dospel k záveru, že napadnuté uznesenia vlády SR nie sú spôsobilým predmetom prieskumu správnym súdom, pretože ich zo súdneho prieskumu vylučuje § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z. a právomoc na ich preskúmanie je Ústavou SR zverená Ústavnému súdu Slovenskej republiky v konaní o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu podľa § 189 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

22. Podľa žalovanej v danom súdnom konaní nie je daná jeho pasívna vecná legitímácia z dôvodu, že vláda SR nie je ústredným orgánom štátnej správy, ale vrcholným orgánom výkonnej moci, nie je právnickou osobou, nemá v zmysle § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok spôsobilosť mať práva a povinnosti a žiadny právny predpis žalovanej nepriznáva procesnú spôsobilosť. Poukázala na súvisiace rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5S/16/2021 zo dňa 29.06.2021, sp. zn. 5S/86/2021 zo dňa 21.09.2021, v ktorých tento súd totožne vyslovil, že v týchto súdnych konaniach nebola daná pasívna legitímácia žalovanej. Zároveň poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/227/2019 zo dňa 28.11.2019, v ktorom bol konštatovaný nedostatok procesnej subjektivity vlády SR, ako aj na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 31/99 zo dňa 17.03.1999, v ktorom ústavný súd vyslovil, že vládu SR nemožno pokladať za ústredný orgán štátnej správy SR. Žalovaná tiež uviedla, že Úrad vlády SR, ktorého postavenie upravuje zákona č. 575/2001 Z. z. nie je na základe tohto ani iného právneho predpisu oprávnený zastupovať žalovanú v súdnych sporoch. Podľa názoru žalovanej má byť žalovaným v 2. rade ministerstvo, ktoré žalobca v žalobe označil ako ďalšieho účastníka.

23. Na základe uvedeného žalovaná uzavrela, že správny súd by mal postupovať podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP tak, že uznesením žalobu pre jej neprípustnosť odmietne a v prípade, že by sa správny súd nestotožnil s názorom žalovanej o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia navrhla, aby správny súd v súlade s § 99 písm. b) SSP konanie voči žalovanej zastavil pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. K návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalovaná uviedla, že s jeho priznaním nesúhlasí, a je názoru, že na priznanie odkladného účinku žalobe nie sú splnené podmienky v zmysle § 185 písm. a) SSP.

24. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 20.10.2025 k opätovnej výzve súdu na predloženie spisov okrem predloženia príslušných listín uviedla, že nebola vecným gestom materiálov týkajúcich sa napadnutého uznesenia, z toho dôvodu nedisponuje obsahovými – vecnými podkladmi k uzneseniu; má k dispozícii len dokumenty, ktoré reflektujú proces schvaľovania.

25. Žalobcovia v replike z 30.10.2025 zotrvali na všetkých svojich tvrdeniach uvedených v žalobe. Nesúhlasili s názorom žalovanej, že napadnuté uznesenie je podľa § 7 písm. h) SSP vylúčené zo súdneho prieskumu. Poukázali na to, že vláda SR formou napadnutého uznesenia rozhodla o zásahu, ktorý v praxi predstavuje povolenie odstrelu 350 jedincov medveďa hnedého, a aj keď konania na príslušných orgánoch ochrany prírody a krajiny musia ešte prebehnúť, budú mať skôr formálny charakter, keďže už vopred je zrejmé, že žiadosti o povolenie výnimky z ochrany chráneného druhu budú vybavené kladne. Uviedli, že takéto uznesenie jednoznačne vyvoláva konkrétne právne účinky navonok, svojím obsahom tak nie je len interným riadiacim aktom, čo by malo byť povahou uznesenia vlády, a je teda

neprípustné vylúčiť takýto akt z preskúmateľnosti správnym súdom s poukazom na § 3 ods. 1 písm. c) SSP ako opatrenie všeobecnej povahy. Zdôraznili, že uznesenie vlády nie je preskúmateľné súdom len vtedy, ak osobitný predpis neustanovuje inak, a v danom prípade je takýmto osobitným predpisom Aarhuský dohovor, ktorý v čl. 9 ods. 3 garantuje prístup k spravodlivosti zainteresovanej verejnosti vo veciach týkajúcich sa životného prostredia. Namietali, že odkazy na rozhodovaciu prax súdov, ktoré použila žalovaná, neriešili totožnú situáciu, keďže ani v jednom z odkazovaných rozhodnutí nebolo predmetom prieskumu uznesenie, ktoré by sa týkalo oblasti práva životného prostredia a ktoré by predstavovalo závažný zásah do práva na priaznivé životné prostredie.

26. Ďalej žalobcovia v replike uviedli k námietke žalovanej o nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie, že v zmysle § 180 SSP v spojení s § 32 ods. 2 SSP (a s poukazom aj na čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, čl. 47 Charty EÚ) je žalovaným orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie, a to nie len orgán verejnej správy, ale aj iné subjekty stanovené zákonom, čo je v danom prípade vláda SR. K označeniu ministerstva za ďalšieho účastníka konania uviedli, že to bolo z dôvodu, že minister životného prostredia bol predkladateľom materiálu, a že ide o nezvyklú žalobu, ktorá reaguje na nezvyklé uznesenie vlády, a preto je do určitej miery neobvyklé aj označenie ďalšieho účastníka, ktorý môže byť namietaným opatrením (uznesením vlády) priamo dotknutý na svojich právach. V závere uviedli, že na podklade napadnutého uznesenia už ďalší účastník konania doposiaľ vydal niekoľko desiatok rozhodnutí (ktoré žalobcovia získavajú len na základe žiadosti o informácie) a na základe nich povolil odstrel viac ako 130 jedincov.

27. Ministerstvo sa vo vyjadrení z 10.11.2025 v podstate plne stotožnilo s vyjadrením žalovanej a navrhlo správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú odmietnuť, alternatívne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. K vymedzeniu verejného záujmu v oblasti životného prostredia žalobcom (t. j. že bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia, konkrétne na zachovaní priaznivého stavu populácie medveďa hnedého v jeho prirodzenom areáli) uviedlo, že napadnuté uznesenie bolo vydané v súlade s verejným záujmom, a to v záujme zabezpečenia ochrany života a zdravia obyvateľov, keďže ľudský život má jedinečnú hodnotu a jeho ochrana je nadradená akýmkoľvek ostatným činnostiam a záujmom. Ministerstvo sa k aktívnej vecnej legitímácii žalobcov vyjadrilo v tom zmysle, že napadnuté uznesenie nebolo vydané v administratívnom konaní (s poukazom na § 42 ods. 1 písm. a/ a § 3 ods. 1 písm. a/ SSP) nejde o individuálny správny akt ani o normatívny správny akt (nie je všeobecne záväzný), ale ide o interný normatívny akt, ktorý je záväzný v zásade len pre adresátov vo vnútri štátnej správy. Aj vzhľadom na § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z. je zrejme, že žiadny žalobca, a to ani v postavení zainteresovanej verejnosti, nemôže pred správnym súdom napadnúť zákonnosť aktu, ktorý už zo svojej podstaty nepodlieha prieskumu v rámci správneho súdnictva, a preto nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcov v tomto prípade.

28. Ďalej malo ministerstvo za to, že v tejto právnej veci nie je daná ani pasívna vecná legitímácia vlády SR a plne sa stotožnilo s vyjadrením žalovanej. Taktiež nesúhlasilo s tým, že napadnuté uznesenie je podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP opatrením, pretože nespĺňa žiadny z jeho definičných znakov. Navyše sa nestotožnilo s tým, že napadnutým uznesením sa schválil plošný odstrel 350 jedincov medveďa hnedého na ploche 55 okresov na území Slovenska, ale uviedlo, že toto predstavuje právny rámec, na základe ktorého počas trvania vyhlásenej mimoriadnej situácie s nežiaducim výskytom medveďa hnedého v 55 okresoch Slovenskej republiky je možné v predmetnom území za predpokladu splnenia ďalších zákonných podmienok pristúpiť príslušným orgánom ochrany prírody k povoleniu výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. f) v spojení s § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z., a z uvedených dôvodov nejde o rozpor ani so smernicou o biotopoch. Odmietlo tvrdenia žalobcov o tlaku na naplnenie „kvóty“ na usmrtenie, resp. plošný odstrel 350 jedincov medveďa hnedého a poukázal na to, že k 30.10.2025 bolo povolených výnimiek na usmrtenie 276 jedincov medveďa hnedého splatnosťou do 31.12.2025, pričom reálne z toho došlo k usmrteniu 103 jedincov a celkovo boli ministerstvu doručené žiadosti za usmrtenie až 586 jedincov medveďa hnedého. K namietanému porušeniu čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru ministerstvo uviedlo, že má vedomosť okrem iného o podaní 29 správnych žalôb žalobcom proti rozhodnutiam, ktorými ministerstvo povolilo výnimky na usmrtenie jedincov medveďa hnedého a podávaním týchto žalôb jednoznačne dochádza k naplneniu práv vyplývajúcich z uvedeného článku dohovoru.

29. Ministerstvo sa ďalej vyjadrilo ku konkrétnym žalobným bodom čo do merita veci v tom zmysle, že rozhodnutia o povolení výnimiek z podmienok druhej ochrany boli a sú vydávané výlučne na

základe odborných podkladov a za splnenia zákonných podmienok, pričom identifikácia konkrétnych problémových jedincov sa pre účely napadnutého uznesenia nevyžadovala, takáto identifikácia je predmetom následného konania o povolení výnimky po zistení výskytu problémových jedincov v konkrétnom území. Vyjadrovalo sa aj k údajom o dôvodnosti prijatia napadnutého uznesenia, k jeho podkladom, k podmienkam pre schválenie zásahu do populácie medveďa hnedého. Napokon k návrhu žalobcov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uviedlo, že v danom prípade nedôjde k závažnej ujme na životnom prostredí a ani k ohrozeniu zabezpečenia priaznivého stavu populácie dotknutého druhu v jeho prirodzenom areáli, ale odstraňovanie jedincov medveďa hnedého s pozmeneným správaním z populácie bude mať naopak pozitívny vplyv na stav jeho populácie, resp. bude realizované v prospech zabezpečenia starostlivosti o predmetný druh. Ako aj, že priznanie odkladného účinku správnej žalobe by v danom prípade bolo nespochybniteľne v rozpore s verejným záujmom, pričom naopak odstránenie synantropných jedincov medveďa hnedého je realizované vo verejnom záujme za účelom ochrany života a zdravia ľudí.

IV. Rozhodnutie správneho súdu o odkladnom účinku

30. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia odôvodnili návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe hrozbou závažných škôd na životnom prostredí a ohrozením priaznivého stavu populácie medveďa hnedého tým, že na podklade napadnutého uznesenia môže dôjsť v relatívne krátkom čase k vydaniu výnimiek vedúcich k neopodstatnenému usmrteniu až 350 jedincov medveďa hnedého, ktorý je prísne chráneným druhom živočícha. Uviedli, že priznanie odkladného účinku žalobe podľa nich nie je v rozpore so žiadnym verejným záujmom. Tiež uviedli ekonomický rozmer usmrtenia 350 jedincov medveďa hnedého, čo podľa vyhlášky ministerstva č. 170/2021 Z. z. predstavuje pre 350 jedincov sumu 875 000 eur.

31. Podľa § 185 písm. a) SSP, „Správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.“

32. Podľa § 188 SSP, „Ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.“

33. Správny súd dáva do pozornosti, že základným účelom priznania odkladného účinku správnej žalobe je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom ale musí byť braný zreteľ aj na verejný záujem reprezentovaný výkonom napadnutého rozhodnutia ukladajúceho povinnosť. Osvedčiť existenciu hrozby závažnej ujmy v zmysle § 185 SSP je povinnosťou navrhovateľa; hrozba pritom musí byť priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť, rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad (pozri uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/124/2018-174 zo dňa 29.01.2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžsk/17/2018 zo dňa 30.05.2018). Pri svojom rozhodovaní o takomto návrhu musí súd brať na zreteľ výnimočnosť tohto inštitútu, ktorým sa zasahuje do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia orgánu verejnej správy a musí sa tiež zhodnotiť intenzita preukázanej ujmy, škody a iného nenapraviteľného následku dotýkajúceho sa žalobcu, resp. životného prostredia, ako aj posúdenie z hľadiska rozporu s verejným záujmom.

34. Správny súd, vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení zákona a s ohľadom na § 185 SSP, preskúmal splnenie podmienok potrebných na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a dospel k záveru, že tieto podmienky v danom konaní naplnené neboli.

35. Správny súd v prvom rade uvádza, že na základe napadnutého uznesenia nedochádza/ nemôže dôjsť k zásahu do populácie medveďa hnedého, ale na základe neho (bod C.3.) sa má zabezpečiť vydávanie rozhodnutí na povolenie výnimiek zo zákazov z druhovej ochrany na usmrtenie jedincov medveďa hnedého, až na základe ktorých by bolo možné vykonať napr. odstrel takéhoto jedinca. Z uvedeného vyplýva, že povolenie na usmrtenie jedincov medveďa hnedého nevyplýva priamo z napadnutého uznesenia (nie je tam príčinná súvislosť medzi možnosťou usmrtiť jedinca medveďa hnedého a napadnutým uznesením), ale to má byť realizované na základe osobitných rozhodnutí, ktoré budú preskúmateľné správnym súdom. Z napadnutého uznesenia teda nevyplývala skutočná ani priama

obava odôvodňujúcu hrozbu závažnej ujmy na životnom prostredí. Nie je preto splnená prvá podmienka podľa § 185 ods. 1 SSP hrozba závažnej ujmy na životnom prostredí.

36. Nakoľko žalobcovia neosvedčili hrozbu závažnej ujmy ako jedného z dvoch kumulatívnych predpokladov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd neposudzoval ďalej otázku, či priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, ako druhého predpokladu. Pre úplnosť však správny súd uvádza, že žalobcovia sa so splnením tejto druhej podmienky nijako osobitne nezaoberali, len všeobecne konštatovali, že priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa nich nie je v rozpore so žiadnym verejným záujmom a takpovediac považovali ju za naplnenú už len z dôvodu, že bola podľa nich splnená prvá podmienka, resp. že má ísť o akýsi zásah do životného prostredia. Správny súd však dáva do pozornosti, že napadnutým uznesením bola vyhlásená mimoriadna situácia podľa § 8 zákona č. 42/1994 Z. z. z dôvodu priameho a aktuálneho rizika ohrozenia života, zdravia a majetku obyvateľov v súvislosti s nežiadúcim výskytom medveďa hnedého vo vybraných okresoch SR. Vyhlásenie mimoriadnej situácie predstavuje právne relevantné zhodnotenie intenzity hrozby a súčasne odráža ústavnú prioritu verejného záujmu na ochrane života a zdravia osôb (čl. 15 a čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky). V režime mimoriadnej situácie má verejný záujem na bezprostrednom odvrátení hrozby ohrozenia obyvateľov prednostné postavenie pred ochranou ďalších chránených hodnôt, pokiaľ ide o riziko aktuálne a konkrétne. Žalobcovia preto neosvedčili, že priznanie odkladného účinku by bolo zlučiteľné s týmto verejným záujmom. Nepredložili také konkrétne skutočnosti alebo dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že pozastavenie účinkov rozhodnutia nebude mať dopad na schopnosť orgánov verejnej moci účinne a včas reagovať na bezprostrednú hrozbu pre život a zdravie obyvateľov dotknutého územia. Za danej situácie nemal súd za preukázané ani splnenie tejto druhej podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

37. Vzhľadom na to, že žalobcovia v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neosvedčili základné predpoklady jeho priznania, teda priamu hrozbu závažnej ujmy na životnom prostredí, či iný zákonom definovaný nenapraviteľný následok ani absenciu rozporu s verejným záujmom, neboli naplnené základné zákonom vyžadované predpoklady definované v ustanovení § 185 písm. a) SSP. Vychádzajúc z vyššie uvedeného správny súd v súlade s § 188 SSP návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

V. Právne posúdenie veci správnym súdom

38. Predmetná vec, ktorá napadla na tunajší súd dňa 01.06.2025, bola v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2025 v znení Dodatku č. 3 účinného od 01.07.2025 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do novovzniknutého senátu 10S Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „súd“, príp. „správny súd“), ktorý vo veci rozhodoval v zložení zodpovedajúcim platnému a účinnému rozvrhu práce s tým, že na podklade uznesenia predsedníčky správneho súdu č. k. 4S/62/2025-73 z 26.09.2025 došlo k vylúčeniu sudcu JUDr. Lukáša Galla z prejednávania a rozhodovania tejto veci a pomocou technických a programových prostriedkov bola náhodným výberom vo veci učená ako nová členka senátu JUDr. Daniela Uhríková.

39. Správny súd primárne zisťoval, či sú splnené podmienky na konanie vo veci a preskúmanie napadnutého uznesenia, medzi ktoré nepochybne patrí aj spôsobilý predmet súdneho prieskumu, t. j. rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré zasahuje do práv, právom chránených záujmov a povinností dotknutého subjektu alebo sa ich priamo dotýka, ktoré zároveň nie je z možnosti súdneho prieskumu zákonom vylúčené (či už výslovne v texte konkrétnej právnej normy alebo na základe splnenia podmienok podľa § 7 SSP). V správnom súdnictve je právo na prístup k správneému súdu determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo rušia oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv, právom chránených záujmov alebo povinností subjektov, ktorým sú určené, resp. v prípade žaloby zainteresovanej verejnosti do vecí životného prostredia.

40. Nakoľko žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla dôvody pre odmietnutie žaloby, správny súd toto vyjadrenie zaslal žalobcom na vyjadrenie, aby tak nedošlo pre žalobcov k prekvapivému rozhodnutiu alebo k porušeniu ich procesného práva na vyjadrenie sa k relevantným skutočnostiam. Z dôvodu, že v žalobe bol podaný aj návrh na priznanie odkladného účinku, na rozhodnutie o ktorom plynula lehota od doručenia kompletných podkladov od žalovanej, ako aj z dôvodu hospodárnosti a efektivity konania, správny súd nedoručoval už vyjadrenie ministerstva žalobcom z dôvodu plynutia lehoty na rozhodnutie o odkladnom účinku a pretože vyhodnotil, že v otázke návrhu neprípustnosti predmetu prieskumu, ktorá bola rozhodujúca pre odmietnutie tejto žaloby, sa ministerstvo vo svojom vyjadrení prakticky plne stotožnilo s už uvedeným názorom žalovanej a neprinieslo žiadne nové argumenty, ktoré by v tejto podstatnej otázke niečo menili alebo významne doplňovali.

41. Podľa § 97 SSP, „Ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).“

42. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, „Na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.“

43. Podľa § 7 písm. h) SSP, „Správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.“

44. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, „Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.“

45. Podľa § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z., „Vláda rozhoduje spravidla formou uznesenia vlády; uznesenie vlády nepodlieha preskúmaniu súdom, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“

46. Podľa čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru: „Každá Strana v rámci svojho vnútroštátneho práva zabezpečí, aby členovia zainteresovanej verejnosti

a) majúci dostatočný záujem alebo, alternatívne,

b) ak pretrváva porušovanie ich práva v prípadoch, kde to právne predpisy Strany upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku, mali prístup k procesu preskúmania pred súdom a/alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona na účely napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, úkonu alebo opomenutia podliehajúceho článku 6 a v prípadoch ustanovených vnútroštátnym právom a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 3, iným relevantným ustanoveniam tohto dohovoru.

O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, bude rozhodnuté v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva a v súlade s cieľom dať zainteresovanej verejnosti široký prístup k spravodlivosti v rámci rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 2 ods. 5, považuje za dostatočný na účely písmena a). Tieto organizácie budú považované za také, ktorých práva môžu byť porušené na účely písmena b).

Ustanovenia odseku 2 nevylučujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka uplatnenia správneho preskúmania pred súdnym preskúmaním, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.“

47. Podľa čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru: „Navyše bez toho, aby boli dotknuté procesy preskúmania uvedené v odsekoch 1 a 2, každá Strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.“

48. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a s ním súvisiacich (účastníkmi konania predložených) listín správny súd dospel k záverom, že na napadnuté uznesenie vlády SR sa primárne vzťahuje § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z., podľa ktorého uznesenie vlády nepodlieha preskúmaniu súdom, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V citovanom ustanovení zákona č. 575/2001 Z. z. je v prípade uvedeného nepodliehania preskúmaniu súdom uvedený aj odkaz na § 244 Občianskeho súdneho poriadku (čomu

zodpovedajú dnes všeobecné ustanovenia SSP), z ktorých vyplýva že nepodlieha preskúmaniu súdom v správnom súdnictve. Zároveň je v dotknutom ustanovení uvedený odkaz pri osobitnom predpise na § 9e zákona č. 45/2011 Z. z. o kritickej infraštruktúre v znení zákona č. 72/2021 Z. z., v ktorom bolo výslovne stanovené, že proti danému rozhodnutiu vlády môže žiadateľ podať žalobu na preskúmanie rozhodnutia vlády na Najvyšší súd Slovenskej republiky atď. Z uvedeného taktiež vyplýva, že výnimka z nepreskúmateľnosti uznesení vlády SR musí byť explicitne stanovená osobitným právnym predpisom.

49. Žalobcovia uvádzajú, že takýmto osobitným predpisom, ktorý stanovuje preskúmateľnosť napadnutého uznesenia vlády SR je Aarhuský dohovor a jeho čl. 9 ods. 2 a 3. Z čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru vyplýva, že štát v rámci vnútroštátneho práva zabezpečí, aby členovia zainteresovanej verejnosti mali prístup k procesu preskúmania pred súdom a/alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona na účely napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, úkonu alebo opomenutia podliehajúceho článku 6 a v prípadoch ustanovených vnútroštátnym právom a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 3, iným relevantným ustanoveniam tohto dohovoru. V čl. 6 Aarhuského dohovoru je upravená účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach, ktoré sú uvedené v jeho Prílohe I (napr. činnosti týkajúce sa energetického priemyslu, chemického priemyslu a pod.), pričom v danom prípade nejde o žiadnu z takýchto činností. Čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru nie je preto aplikovateľný na daný prípad a žalobcovia ani nevymedzili jeho aplikovateľnosť cez niektorú z tam stanovených činností.

50. Čo sa týka čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, podľa neho má štát zabezpečiť, ak sú splnené podmienky uvedené v jeho vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia. Samotný uvedený článok Aarhuského dohovoru hovorí o zabezpečení prístupu k správne alebo súdne konaniu zainteresovanej verejnosti ale za splnenia podmienok uvedených vo vnútroštátnom práve, t. z. napr. aj za splnenia podmienky prípustnosti predmetu prieskumu (vyplývajúcej z § 3, § 7 SSP), za splnenia podmienky (podľa § 178 ods. 3 SSP, alebo vyplývajúcej aj z dohovoru), že rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy bol (priamo) porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. V danom prípade je v § 7 písm. h) SSP stanovené, že správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis, ktorým je v tomto prípade § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z. V § 3 SSP sú tiež definované rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej správy, ako aj administratívne konanie, ktorých definície napadnuté uznesenie vlády SR taktiež nenapĺňa, ako napr. že nejde o individuálny správny akt či normatívny správny akt (ale skôr interný riadiaci akt), nezasahuje do práv, právom chránených záujmov fyzickej osoby alebo právnickej osoby, resp. nezasahuje priamo do práva na životné prostredie, keďže sa ním priamo nepovoľuje zásah do populácie medveďa hnedého, nebolo vydané orgánom verejnej správy (pozri v bode 54. nižšie), nebolo vydané ani v administratívnom konaní. Súd podotýka, že uvedený článok Aarhuského dohovoru garantuje prístup k súdu pre zainteresovanú verejnosť len čo sa týka napadnutia úkonov orgánov verejnej moci, pričom uznesenie vlády je organizačným aktom najvyššieho orgánu výkonnej moci. Zároveň nie je splnená ani podmienka vyplývajúca z uvedených ustanovení SSP, a to že by rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia, pretože na základe napadnutého uznesenia nemožno priamo zasiahnuť do populácie medveďa hnedého, ale na základe napadnutého uznesenia sa má zabezpečiť vydávanie rozhodnutí na povolenie výnimiek zo zákazov z druhej ochrany na usmrtenie jedincov medveďa hnedého, až na základe ktorých by bolo možné vykonať napr. odstrel takéhoto jedinca. Z uvedeného vyplýva, že povolenie na usmrtenie jedincov medveďa hnedého nevyplýva priamo z napadnutého uznesenia (nie je tam príčinná súvislosť medzi možnosťou usmrtiť jedinca medveďa hnedého a napadnutým uznesením), ale to má byť realizované až na základe osobitných rozhodnutí správnych orgánov, ktoré budú musieť zhodnotiť splnenie všetkých zákonných podmienok pre takýto postup, v ktorých bude prípustný predmet prieskumu – rozhodnutie orgánu verejnej správy, teda budú preskúmateľné správnym súdom, a zainteresovaná verejnosť tak v týchto konaniach bude mať v zmysle § 9 ods. 3 zabezpečený prístup k správne alebo súdne konaniu (nedochádza tak k denegatio iustitiae) a to za splnenia podmienok vyplývajúcich zo SSP. Z toho uhla pohľadu by sa dalo napadnuté rozhodnutie subsumovať napr. aj pod § 7 písm. b) SSP pod správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktoré sú zo súdneho prieskumu vylúčené.

51. Námietky žalobcov, že napadnuté uznesenie nepreskúmava nikto, že je v rozpore so smernicou o biotopoch alebo že žalovaná nedodrжала postup pri príprave a schvaľovaní napadnutého uznesenia - neuskutočnenie pripomienkového konania s verejnosťou, nevyhodnotil správny súd v kontexte vyššie uvedeného ako relevantné, pretože nie sú splnené iné vyššie uvedené podmienky na samotný prieskum napadnutého uznesenia vlády SR v rámci správneho súdnictva a tieto skutočnosti jeho prieskum nezakladajú. Ďalej správny súd vyhodnotil námietky žalobcov, že napadnutým uznesením sa schválil plošný odstrel 350 jedincov medveďa hnedého na ploche 55 okresov na území Slovenska, ako nedôvodné, pretože na základe napadnutého uznesenia je len možné v predmetnom území za predpokladu splnenia ďalších zákonných podmienok (napr. § 40 ods. 2, ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z.) pristúpiť príslušným orgánom ochrany prírody k povoleniu výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. f) zákona č. 543/2002 Z. z. Napadnuté uznesenie neoprávňuje nikoho automaticky bez povolenej výnimky realizovať usmrcovanie jedincov medveďa hnedého.

52. V zmysle vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru nie je osobitným predpisom uvedeným v § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z., ktorý by umožňoval preskúmateľnosť napadnutého uznesenia vlády SR správnym súdom. Žalobcovia v tomto smere svoju argumentáciu o prístupe k súdom neprípustne rozšírili na prieskum akéhokoľvek aktu akéhokoľvek orgánu týkajúceho sa životného prostredia, čo však z uvedených článkov Aarhuského dohovoru nevyplýva. Správny súd opakuje, že žalobcovia ako zainteresovaná verejnosť majú zabezpečený prístup k súdu alebo správne orgánu v otázke zásahu do populácie medveďa hnedého, za splnenia podmienok vyplývajúcich z vnútroštátneho práva, a to v danom prípade v konaniach týkajúcich sa udelenia povolenia výnimky zo zakázanej činnosti podľa § 35 ods. 1 písm. b) zákona č. 543/2002 Z. z. na usmrcenie jedincov chráneného živočícha druhu medveď hnedý, v ktorých aj toto svoje právo využívajú a boli z ich strany podané viaceré takéto správne žaloby. Uvedené podľa správneho súdu predstavuje zabezpečenie práva zainteresovanej verejnosti na prístup k súdu alebo správne orgánu v otázkach zásahu do životného prostredia v súlade s čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, ako aj čl. 44 ods. 1 a čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a čl. 47 Charty.

53. Pre úplnosť správny súd uvádza, že vyššie uvedené závery sú súladné s doterajšou rozhodovacou praxou správnych súdov, na ktorú poukazovala aj žalovaná, napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5S/16/2021 zo dňa 17.01.2021, sp. zn. 2S/78/2021 zo dňa 16.04.2021 a sp. zn. 5S/86/2021 21.09.2021, v ktorých krajský súd totožne dospel k záveru, že uznesenia vlády SR (hoci sa netýkali vyhlásenia mimoriadnej situácie spôsobenej nežiadúcim výskytom medveďa hnedého, ale týkali sa napr. prijatých opatrení v súvislosti s ochorením COVID-19) nie sú spôsobilým predmetom prieskumu správnym súdom, pretože ich zo súdneho prieskumu vylučuje § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z.

54. Zároveň z odôvodnení vyššie uvedených rozhodnutí krajského súdu vyplýva, že krajský súd mal za to, že v takomto konaní nie daná ani pasívna legitímácia žalovanej, s čím sa stotožňuje aj správny súd a poukazuje na odôvodnenie krajského súdu, a to z dôvodu, že vláda SR nie je orgánom verejnej správy a napadnuté uznesenia nie sú rozhodnutím a ani opatrením v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) a písm. c) SSP a neboli vydané v administratívnom konaní v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP, nakoľko vláda nie je orgánom verejnej správy, ale vrcholným orgánom výkonnej moci, ktorý stojí na vrchole rozvetvenej štruktúry orgánov štátnej správy a ako kolektívny orgán organizuje, zjednocuje, riadi a kontroluje činnosť týchto orgánov (bližšie pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Sžz 5/2013). Orgány verejnej správy na účely správneho súdnictva vymedzuje § 4 SSP, a to ako orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy, právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy, štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy. Vláda je definovaná v čl. 108 Ústavy SR ako vrcholný orgán výkonnej moci a nespadá pod vymedzenie orgánu verejnej správy v zmysle § 4 SSP. Vláda, ako už bolo spomenuté vyššie, organizuje, zjednocuje, riadi a kontroluje činnosť orgánov výkonnej moci a vykonáva svoje ústavou priznané kompetencie (čl. 119 Ústavy SR). Vláda ako Ústavou SR zakotvený vrcholný orgán výkonnej moci nemôže vystupovať ako orgán verejnej správy a nie je teda v tejto právnej veci pasívne legítimovaná.

55. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže správny súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nie je spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve, a správny súd teda nemá ani právomoc na jeho preskúmanie, správny súd neposudzoval ďalšie námietky žalobcov ohľadom aktívnej vecnej legitímácie (ktorú správny súd v rozsahu právnych predpisov plne rešpektuje) či ohľadom samotného merita veci - splnenia podmienok na udelenie výnimiek z ochrany medveďa hnedého ako chráneného živočícha (ktoré sú predmetom prieskumu v konaniach o udelení jednotlivých výnimiek na odstrel jedincov medveďa hnedého) a má za to, že tieto presahujú rámec tohto súdneho konania, v ktorom došlo k odmietnutiu žalobu pre jej neprípustnosť.

56. Na základe vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vlády SR nie je prípustným predmetom prieskumu v správnom súdnictve podľa § 7 písm. h) SSP v spojení s § 1aa zákona č. 575/2001 Z. z., preto postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu ako neprípustnú odmietol.

57. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá a nebol zistený dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 171 ods. 1 SSP.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu voči výroku I. nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).

Proti tomuto uzneseniu voči výroku II. a III. možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 57 SSP) uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech (§ 442 ods. 1 SSP). V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom sa v kasačnom konaní nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.